

Зеліско А.В.

*кандидат юридичних
наук, доцент, доцент
кафедри цивільного права
Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

Zelisko A.V.

*PhD in Law, associate
Professor of the chair of civil
law of Juridical Institute
Precarpathian National
University Named after Vasyl
Stefanyk, the senior lecturer*

ЛЕГАЛЬНІ КОНСТРУКЦІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ПРИВАТНОГО ПРАВА ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ ДЕРЖАВ: КОМПАРАТИВІСТСЬКИЙ АСПЕКТ

УДК 347.471.032

У сучасних умовах однією із найбільш мобільних і зручних форм ведення бізнесу є юридичні особи приватного права, спрямовані на отримання прибутку. Система цих юридичних осіб в Україні сформувалася в доволі своєрідних умовах, пов'язаних із відсутністю в момент апогею їх поширення глибинних доктринальних розробок щодо їх сутності, класифікації (відповідно, системи), окремих організаційно-правових форм. Вказаного характеру розробки віднайшли вже своє відображення в положеннях ЦК України 2003 року. Здавалося б, що прийняття концептуального приватноправового акта мало б мати результатом закріплення в уніфікованому порядку спектру можливих форм юридичних осіб, спрямованих на отримання прибутку, однак застосування норм ЦК України на практиці впродовж десяти років продовжує продукувати певні проблемні питання. Мова йде не лише про такі очевидні аргументи щодо складності застосування норм ЦК України, як наявність ГК України з іншою системою юридичних осіб чи то наявність значної кількості спеціальних нормативних актів, а й про необхідність доктринального перегляду правових конструкцій юридичних осіб, спрямованих на отримання прибутку, їх класифікацій тощо. При цьому виникає потреба звернення до досвіду зарубіжних держав, незважаючи на те, що чинний ЦК України був розроблений та прийнятий з урахуванням тогочасних провідних наукових розробок і досвіду прийняття відповідних кодифікованих актів в інших країнах. Адже останнім часом у суспільствах більшості із цих держав

відбулися суттєві трансформації, які подекуди спричинили до зміни підходів щодо регулювання юридичних осіб, які мають за мету отримання прибутку.

Безперечно, що юридичні особи належать до тих правових інститутів, які постійно знаходяться у сфері наукових зацікавлень провідних вітчизняних учених. Зокрема, вони були предметом досліджень таких відомих науковців у галузі цивільного, господарського й аграрного права, як: С. С. Алексеєв, Т. В. Боднар, Д. В. Боброва, В. І. Борисова, С. Н. Братусь, В. А. Васильєва, О. М. Вінник, В. П. Грибанов, І. П. Грешніков, О. В. Дзера, А. С. Довгерт, І. В. Жилінкова, І. С. Канзафарова, О. Р. Кібенко, Н. В. Козлова, В. М. Коссаєв, О. В. Кохановська, В. М. Кравчук, Н. С. Кузнєцова, І. М. Кучеренко, В. В. Лаптев, В. В. Луць, Р. А. Майданик, Д. І. Мейєр, В. Д. Примаєв, В. М. Селіванов, І. А. Селіванова, В. І. Семчик, І. В. Спасиби-Фатєєва, Р. О. Стефанчук, Н. І. Титова, Є. О. Харитонов, О. І. Харитонova, Я. М. Шевченко, Ю. С. Шемшученко, Г. Ф. Шершенєвич, Р. Б. Шишка, В. С. Щербина, О. В. Щербина, В. З. Янчук та інші. Однак так звана «пластичність» конструкції юридичної особи, її постійна потреба трансформуватися відповідно до сучасних соціально-економічних умов у суспільстві зумовлює постійну актуальність наукових пошуків у цій сфері.

Враховуючи усі викладені аргументи, *метою нашого дослідження* є спроба комплексного розгляду основних правових конструкцій, які вітчизняний законодавець використовує стосовно юридичних осіб, спрямованих на отримання прибутку, крізь призму порівняння їх із аналогічними положеннями іноземних держав для встановлення рівня відповідності цих конструкцій сучасним соціально-економічним умовам та окреслення можливих тенденцій їх подальшої трансформації.

Оскільки у дослідженні використовується поняття «конструкція», то очевидно є потреба розкриття її змісту. Безперечно, що основною родовою категорією у тій сфері правовідносин, що нас цікавить, є поняття юридичної особи. Однак систематизація усіх можливих форм юридичних осіб, спрямованих на отримання прибутку, вимагає застосування додаткових родових понять (так званих родових понять другого рівня). Вони виникають у результаті впровадження класифікаційних критеріїв та є основою для існування в їх межах окремих організаційно-правових форм. Відповідно до основ юридичної техніки правовою конструкцією є специфічна побудова нормативного матеріалу, відповідно до певного типу або виду сформованих правовідносин, юридичних фактів, їх зв'язку між собою; комплекс правових засобів, які утворюють типізовані моде-

Легальні конструкції підприємницьких юридичних осіб приватного права за законодавством України та зарубіжних держав

лі, що відповідають своєрідним різновидам суспільних відносин [1, с. 494]. Отже, як бачимо, конструкція є типізованою моделлю, яка охоплює сукупність різновидів відносин (в даному випадку – сукупність організаційно-правових форм юридичних осіб приватного права, спрямованих на отримання прибутку). У цьому полягає родовий характер правової конструкції в систематизації юридичних осіб. Безумовно, що такі конструкції мають володіти загальними якісними характеристиками, які відзначаються статичністю і дають їм можливість виступати основою системи юридичних осіб приватного права. Однак специфіка ринкової економіки і пріоритетність інституту юридичних осіб у цивільному обороті зумовлюють потребу наявності у таких конструкцій ознак мобільності, що дозволятимуть маневрувати шляхом вирізнення в їх межах окремих видів. Наведений фактор зумовлює необхідність застосування кількох класифікаційних критеріїв при побудові системи юридичних осіб приватного права. Саме тому, розкриваючи її зміст, незалежно від законодавства держави, потрібно вести мову про наявність загальних фундаментальних правових конструкцій, а також про окремі види юридичних осіб приватного права, що виникають у їх межах.

Звертаючись до законодавства України, варто зауважити, що вітчизняний законодавець, розробляючи і приймаючи чинний ЦК України, використовував історичний досвід попередніх кодифікацій, а також тенденції, загальноприйняті в Європі. Зокрема, як зазначають Н. С. Кузнецова й А. С. Довгерт, у питаннях класифікації юридичних осіб приватного права ЦК України повертається до тих критеріїв, видів та форм, що існували до жовтня 1917 р. і прийняті зараз у Європі. Розробники проекту кодифікації виходили із вчення про те, що кожна юридична особа має створюватися за моделлю, яка відповідає всім ознакам самостійного учасника обігу, відома законодавцю та учасникам обороту. Тому в ЦК України встановлюється вичерпний перелік форм юридичних осіб приватного права. Юридичні особи можуть створюватися у формі товариств і установ. До того ж, для підприємницьких товариств ще встановлюється закритий перелік їх видів. Таким чином, і це дуже важливо, різні юридичні особи приватного права можуть існувати в межах лише двох форм – товариств та установ [2, с. 20]. Фактично, товариства й установи якраз і виступають як типізовані моделі, які ми ідентифікуємо в якості правових конструкцій родового характеру. Однак ситуація ускладнюється подальшими положеннями тієї ж статті 83 ЦК України, адже передбачається існування інших форм юридичних осіб приватного права, передбачених законом. Як зауважує І. В. Спасибо-Фатеева, остаточною редакцією цієї стат-

ті стала певним компромісом у зв'язку із рішенням прийняти також Господарський кодекс України [3, с. 65]. Враховуючи те, що Господарський кодекс використовує абсолютно інші правові конструкції родового характеру (а саме: поняття підприємства), прагнення розробників ЦК України уніфікувати й логічно вибудувати систему юридичних осіб приватного права зводяться нанівець.

Повертаючись до запроваджених ЦК України типізованих моделей (конструкцій), слід зазначити про відсутність у сучасній науці єдиної думки щодо їх сутності. Н. С. Кузнецова, ведучи мову про товариства й установи, називає їх формами юридичних осіб [2, с. 20]. І. В. Спасибо-Фатєєва визначає їх як організаційно-правові форми юридичних осіб приватного права [3, с. 64]. І. М. Кучеренко ідентифікувала вказані поняття як системоутворюючі [4, с. 23]. Не заперечуючи жодну із наведених позицій, видається за необхідне ще раз акцентувати увагу на специфіці цих понять, які, будучи результатом застосування первинних класифікаційних рівнів, є, як ми уже зазначали, так званими родовими поняттями другого рівня та виступають основою для застосування додаткових класифікаційних критеріїв із метою виокремлення видів юридичних осіб приватного права та їх організаційно-правових форм.

Незважаючи на відмінності у позиціях щодо сутності понять товариства та установи, вчені одноставні у своїх висновках про невідповідність законодавства і доктрини щодо використання конструкцій юридичних осіб приватного права. Вказана невідповідність особливо яскраво проявляється у сфері тих із них, які спрямовані на отримання прибутку.

Оскільки установи ідентифікуються в доктрині та практиці як не-підприємницькі юридичні особи, можемо зробити висновок, що законодавець стосовно підприємницьких юридичних осіб приватного права орієнтує нас суто на конструкцію «товариство». Аналіз норм ЦК України свідчить, що основою такої конструкції є відносини участі. Саме ця якісна характеристика є тим статичним компонентом досліджуваної конструкції, яка притаманна будь-якій організаційно-правовій формі юридичної особи, що функціонуватиме в її межах.

Використовуючи конструкцію товариства, а саме – підприємницького товариства, для функціонування підприємницьких юридичних осіб приватного права, законодавець окреслює вичерпний перелік організаційно-правових форм таких товариств, залишаючи поза межами цивільно-тичного правового регулювання інші організаційно-правові форми.

Застосування легальних конструкцій підприємницьких юридичних осіб приватного права, встановлених ЦК України, ускладнюється та-

кож використанням доктринальних конструкцій, які безпосередньо нормою закону не передбачені. Мова йде про корпоративну юридичну особу (юридичну особу корпоративного типу). Однозначно, що її сутність є максимально наближеною до легальної конструкції «товариство», оскільки для неї, як і для останнього, притаманними є відносини участі. На підтвердження висловленого доречно навести думку В. А. Васильєвої про те, що для корпоративних юридичних осіб характерний постійний особливий суспільний зв'язок між ними і засновниками, для позначення якого і застосовується термін «корпоративне право»[5, с.11]. Однозначно, що наявність корпоративних прав є одним із проявів відносин участі в юридичній особі.

Опосередковано конструкцію корпоративної юридичної особи передбачає ГК України, визначаючи, що підприємства поділяються на корпоративні та унітарні. Але який же критерій знаходиться в основі виокремлення корпоративних та унітарних юридичних осіб (підприємств – за ГК України)? Однозначно, що корпоративні підприємства можна ідентифікувати як такі, що належать до конструкції «товариство». Однак до якої конструкції – «товариство» чи «установа» слід віднести унітарні підприємства? З'ясування цього питання є предметом вже окремого дослідження.

Усі вищенаведені положення дають можливість зробити висновок про те, що традиційно доктрина наголошує на відсутності загальних підходів до регулювання непідприємницьких юридичних осіб, проте сьогодні можна з упевненістю констатувати відсутність таких підходів у ЦК України і стосовно регулювання підприємницьких юридичних осіб приватного права.

Аналіз ЦК України з точки зору відповідності системи підприємницьких юридичних осіб приватного права, яка ним встановлена, сучасним соціально-економічним умовам свідчить про те, що досліджувані юридичні особи регулюються ним фрагментарно (суто в межах підприємницьких товариств), тоді як його положення покликані встановлювати фундаментальні правові конструкції, що стануть основою для функціонування всіх можливих організаційно-правових форм юридичних осіб, спрямованих на отримання прибутку.

Очевидним є те, що поділ юридичних осіб приватного права на товариства та установи і виокремлення юридичних осіб із метою отримання прибутку, винятково в межах закритого переліку підприємницьких товариств, потребує доктринального перегляду із точки зору зміни класифікаційного рівня таких юридичних осіб. Така потреба вже віднайшла

своє відображення в провідних наукових дослідженнях. Зокрема, І. В. Спасибо-Фатєєва наголошує на тому, що єдиної класифікації юридичних осіб на установи та товариства не достатньо. В її основу покладено лише один критерій, інші ж критерії повинні привести до інших класифікацій юридичних осіб [3, с. 68].

Саме для проведення озвучених трансформацій у сфері регулювання юридичних осіб із метою отримання прибутку шляхом запровадження додаткових класифікаційних критеріїв та зміни їх рівнів потрібно звернутися до досвіду зарубіжних держав. Оскільки охопити у межах однієї статті всі країни неможливо, сконцентруємо наші наукові пошуки на окремих постсоціалістичних європейських державах.

Дослідження положень Цивільних кодексів окремих держав постсоціалістичного простору (Республіка Молдова, Республіка Грузія, Республіка Казахстан, Киргизька Республіка, Республіка Узбекистан, Республіка Білорусь тощо) свідчить про те, що в них не використовується первинний і єдиний класифікаційний поділ юридичних осіб приватного права на товариства та установи. Зокрема, відповідно до ч. 2 ст. 24 ЦК Грузії юридичні особи можуть бути організовані корпоративно, засновані на членстві, залежні чи незалежні від наявності членів, і займатися чи не займатися підприємництвом [6]. Аналогічні норми містить ч. 2 ст. 55 ЦК Республіки Молдова, однак наступна частина цієї статті запроваджує ще один класифікаційний критерій – «у зв'язку з участю у створенні майна юридичної особи його засновники (учасники) мають або не мають право вимоги по відношенню до цієї юридичної особи. До юридичних осіб, по відношенню до яких засновники (учасники) мають право вимоги, відносяться товариства та кооперативи». Стаття ж 59 визначає, що юридичні особи приватного права можуть створюватися безперешкодно, але лише в одній із форм, передбачених законом. Юридичні особи приватного права можуть мати на меті отримання прибутку або не мати такої мети [7].

ЦК Республіки Казахстан (ст. 24), ЦК Республіки Білорусь (ст. 44, 46) та ЦК Киргизької Республіки (ст. 83, 85) також в якості первинної класифікації юридичних осіб приватного права використовують комплекс критеріїв, як-от: наявність чи відсутність мети отримання прибутку, наявність чи відсутність зобов'язальних відносин майнового характеру між юридичною особою та її засновниками (учасниками) (ст. 24) [8; 9; 10]. Окрему увагу слід приділити законодавству Республіки Узбекистан, відповідно до ЦК якого застосовується лише один первинний критерій поділу юридичних осіб приватного права: знову ж таки наявність чи відсутність мети отримання прибутку. Таким чином, такий критерій взагалі

Легальні конструкції підприємницьких юридичних осіб приватного права за законодавством України та зарубіжних держав є фундаментальним для системотворення усіх юридичних осіб приватного права [11].

Законодавство наведених держав використовує комплексно кілька класифікаційних критеріїв, а також встановлює відмінні від ЦК України класифікаційні рівні. В якості таких первинних рівнів класифікації застосовуються: наявність або відсутність відносин участі, наявність чи відсутність мети отримання прибутку. І лише на вторинних класифікаційних рівнях у ЦК окремих держав використовуються правові конструкції товариства чи кооперативу, як-от у ЦК Республіки Молдова (ч. 3 ст. 55). ЦК України конструкцію кооперативу вживає лише опосередковано, зокрема шляхом віднесення виробничих кооперативів до підприємницьких товариств, а споживчих – до непідприємницьких. У той же час ЦК Республіки Молдова, наприклад, у ч. 3 ст. 55 визначає, що до юридичних осіб, стосовно яких засновники (учасники) мають право вимоги, відносяться товариства та кооперативи. Ст. 36 ЦК Республіки Казахстан передбачає положення, згідно з яким до юридичних осіб, на майно яких засновники (учасники) зберігають зобов'язальні права, відносять господарські товариства, акціонерні товариства та кооперативи. Відповідно, ЦК більшості і постсоціалістичних держав містять загальні положення не лише про товариства, а й про кооперативи (у тому числі ті, що спрямовані на отримання прибутку), що однозначно забезпечує більш системне регулювання юридичних осіб приватного права, ніж в Україні.

Відмінними від чинного законодавства України є також і підходи ЦК зарубіжних постсоціалістичних держав щодо переліку організаційно-правових форм підприємницьких (комерційних) юридичних осіб. Комплексний аналіз норм діючих у цих державах Цивільних кодексів дозволяє зробити висновок про наявність кількох підходів до вирішення окресленого питання: 1) ЦК визначають вичерпний перелік комерційних (підприємницьких) організацій серед імовірних форм, однак цей перелік значно ширший, ніж в Україні (Казахстан, Киргизька Республіка); 2) ЦК визначають невичерпний перелік комерційних (підприємницьких) організацій. Зокрема, ч. 2 ст. 46 ЦК Республіки Білорусь встановлює наступне: юридичні особи, що є комерційними, можуть створюватися у формі господарських товариств, виробничих кооперативів, унітарних підприємств, фермерських господарств та інших формах, передбачених ЦК РБ; подібного характеру положення містять і в ч. 2 ст. 40 ЦК Республіки Узбекистан; 3) ЦК передбачають норми диспозитивного характеру (Молдова, Грузія), які відсилають до спеціальних законів, а в ЦК передбачено положення про можливість створення підприємницьких організацій у

будь-якій формі, дозволеній законом. У цих державах діють Закони «Про підприємців» (Грузія), «Про підприємництво та підприємства» (Молдова). Фактично такі нормативні акти виконують функціональне навантаження прийнятого в Україні Господарського кодексу. Але наявність їх не викликає питань щодо специфіки застосування, оскільки вони однозначно сприймаються як спеціальні.

Вважаємо за доцільне запозичити досвід наведених держав з точки зору застосування кількох первинних класифікаційних критеріїв юридичних осіб приватного права, серед яких в першу чергу мова йде про наявність чи відсутність мети отримання прибутку, наявність чи відсутність відносин участі. Комплексність таких критеріїв дозволить охопити всі можливі форми юридичних осіб приватного права, а застосування в ЦК України на первинному класифікаційному рівні критерію наявності чи відсутності мети щодо отримання прибутку забезпечить можливість охопити усі можливі організаційно-правові форми тих юридичних осіб, які спрямовані на прибуток. Окрім того, заслуговує на увагу також використана в окремих державах схема законодавчої техніки, яка проявляється у наявності загальних норм в ЦК щодо юридичних осіб, спрямованих на отримання прибутку, а також норм, що в плані окреслення організаційно-правових форм такого роду юридичних осіб відсилають до спеціальних нормативних актів.

1. *Shutak I. D. Yurydychna tekhnika: navchalnyi posibnyk dlia vyshchyykh navchalnykh zakladiv / I. D. Shutak, I. I. Onyshchuk. – Ivano-Frankivsk, 2013. – 496 p.*
2. *Kuznietsova N. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy: vyznani zdobutky kodyfikatsii (do 10-i richnytsi chynnosti Tsyvilnogo kodeksu Ukrainy) / N. Kuznietsova, A. Dovgert // Pryvatne pravo. – № 2. – 2013. – P. 15 – 28.*
3. *Spasybo-Fatieieva I. V. Yurydychni osoby za Tsyvilnym kodeksom Ukrainy / I. V. Spasybo-Fatieieva // Pryvatne pravo. – № 2. – 2013. – P. 62 – 70.*
4. *Kucherenko I. M. Orhanizatsiino-pravovi formy yurydychnykh osib pryvatnogo prava: monografiia / I. M. Kucherenko. – K.: Instytut derzhavy I prava im. V. M. Koretskogo NAN Ukrainy, 2004. – 328 p.*
5. *Vasylieva V. A. Poniattia ta yurydychna pryroda korporatyvnykh vidnosyn I korporatyvnykh prav / V. A. Vasylieva // Okhorona prav sybiektiv korporatyvnykh vidnosyn: monohrafiia / za zah. red. akademika NAprN Ukrainy V. V. Lutsia. – K., 2012. – P. 7 – 12.*
6. *Grazhdanskii kodeks Gruzii ot 26 iyunia 1997 goda №786-IIc [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: <http://www.twirpx.com/files/law/foreigncivil/codes/>.*

7. *Grazhdanskii kodeks Respubliki Moldova ot 6.06. 2002 g. № 1107-XV [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: <http://www.twirpx.com/files/law/foreigncivil/codes/>.*
8. *Grazhdanskii kodeks Respubliki Kazakhstan ot 27 dekabria 1994 goda [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: <http://www.twirpx.com/files/law/foreigncivil/codes/>.*
9. *Grazhdanskii kodeks Kyrgyzskoi Respubliki ot 8 maia 1996 goda № 16. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: <http://www.twirpx.com/files/law/foreigncivil/codes/>.*
10. *Grazhdanskii kodeks Respubliki Belarus ot 7 dekabria 1998 g. № 218-3 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: http://etalonline.by/?type=text®num=HK9800218#load_text_none.*
11. *Grazhdanskii kodeks Respubliki Uzbekistan ot 29.08.1996 g. . № 257-I // Vedomosti Oliy Mazhlisa Respubliki Uzbekistan. – 1996. – № 11 – 12. – P. 1; 1997. – № 9. – P. 241 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: http://www.lex.uz/Pages/GetAct.aspx?lact_id=111181.*

Зеліско А. В. Легальні конструкції підприємницьких юридичних осіб приватного права за законодавством України та зарубіжних держав: компаративістський аспект

Сучасна система підприємницьких юридичних осіб приватного права сформувалася в особливих умовах, при яких були відсутні доктринальні розробки щодо їх сутності, класифікації, окремих організаційно-правових форм. Саме тому на сьогоднішній момент виникла потреба перегляду правових конструкцій підприємницьких юридичних осіб шляхом звернення до аналізу законодавства зарубіжних країн.

Детальне дослідження зазначених норм інших держав дозволяє стверджувати про необхідність застосування декількох класифікаційних критеріїв юридичних осіб приватного права, наприклад, наявність або відсутність мети отримання прибутку, наявність або відсутність відносин участі та ін. Комплексність цих критеріїв дозволить врегулювати системно всі можливі форми підприємницьких юридичних осіб приватного права.

Ключові слова: юридична особа, підприємницька юридична особа приватного права, товариство, правова конструкція юридичної особи, комплекс критеріїв класифікації юридичних осіб.

Зеліско А. В. Легальные конструкции предпринимательских юридических лиц частного права за законодательством Украины и зарубежных государств: компаративистский аспект

Современная система предпринимательских юридических лиц частного права сформировалась в особенных условиях, при которых отсутствовали доктринальные разработки касательно их сущности, классификации, отдельных организационно-правовых форм. Именно поэтому на сегодняшний момент воз-

никла потребность пересмотра правовых конструкций предпринимательских юридических лиц путем обращения к анализу законодательства зарубежных стран.

Детальное исследование указанных норм других государств позволяет утверждать о необходимости применения нескольких классификационных критериев юридических лиц частного права, например, наличие или отсутствие цели получения прибыли, наличие или отсутствие отношений участия и др. Комплексность этих критериев позволит урегулировать системно все возможные формы предпринимательских юридических лиц частного права.

Ключевые слова: юридическое лицо, предпринимательское юридическое лицо частного права, общество, правовая конструкция юридического лица, комплекс критериев классификации юридических лиц.

Zelisko A. V. Construction of entrepreneurial legal entities of private law in the legislation of Ukraine and foreign countries: comparative analysis

The entrepreneurial legal entities of Private Law are the most operative and comfortable form of modern business. These legal entities was forming in specific terms. Scientific conceptions of the constructions of entrepreneurial legal entities of Private Law were absent in a that period. The legal adjusting of these legal entities can be characterized by different problems of the practice and science: it is the general norms of the Civil and the Commercial codes of Ukraine; a lot of special normative acts in the current legislation of Ukraine. These scientific researches are burning. As a result, modern science needs the comparative analysis of the current legislation of foreign countries.

The basic summarizing category of the sphere of our scientific interests is the legal entity. The processes of the integration of the forms of entrepreneurial legal entities of Private Law need additional the basic summarizing categories – the categories of second level. These categories are the result of different criteria of classification and are the basic of separate legal forms of legal entities. The construction of legal entities is the type, which includes a lot of forms of the entrepreneurial legal entities of Private Law. It's a main role of this legal construction in the processes of the integration. Such legal constructions have got static and dynamic signs. The dynamic signs are the basic of forms of the entrepreneurial legal entities of Private Law. This fact needs a few criteria of classification of legal entities of Private Law. The complex of these criteria we formed on basic of the comparative analysis of the current legislation of foreign countries. It is established, that the current legislation of foreign countries can be use such criteria of classification of legal entities of Private Law: the primary aim of legal entity; the nature of legal bond between the legal entity and it's participant and other criteria.

The processes of application of the complex of criteria of classification of legal entities of Private Law should be solve the problems of legal adjusting of the entrepreneurial legal entities of Private Law in the Civil Code of Ukraine. Such legal model should unite different systems of legal entities and should become a basis for creation of new forms of entrepreneurial legal entities.

Легальні конструкції підприємницьких юридичних осіб приватного права за законодавством України та зарубіжних держав

Keywords: legal entity, entrepreneurial legal entity of Private Law, company, legal construction of legal entity, complex of criteria of classification of legal entities.